



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 230/2019**  
**12.03.2019. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела принуда из члана 135. став 2. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Николе Јасике, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 109/17 од 25.01.2018. године и Кв 480/18 од 25.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2019. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Николе Јасике, поднет против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 109/17 од 25.01.2018. године и Кв 480/18 од 25.07.2018. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Старој Пазови К 109/17 од 25.01.2018. године, утврђена је висина трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Старој Пазови К 109/17 и одлучено да исти износе 230.744,00 динара. Наложено је окривљеном ББ да у року од 15 дана по правноснажности тог решења и под претњом принудног извршења, на име трошкова кривичног поступка плати износ од 138.773,00 динара на рачун Основног суда у Старој Пазови, а такође је окривљеној АА наложено да у року од 15 дана од дана правноснажности решења и под претњом принудног извршења на име трошкова кривичног поступка плати износ од 91.971,00 динара.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв 480/18 од 25.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Николе Јасике изјављена против решења Основног суда у Старој Пазови К 109/17 од 25.01.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Никола Јасика, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 264. став 3. ЗКП, а како то произилази из садржине захтева, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи тако што ће окривљену

АА обавезати да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 4.000,00 динара и обавезати је на мањи износ плаћања судског паушала од оног на који је она обавезана.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљена може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљене се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која је, по ставу одбране, учињена тако што је суд окривљену АА супротно одредби члана 264. став 3. ЗКП обавезао да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 91.971,00 динара, а окривљеног ББ износ од 138.773,00 динара, а не износ од 4.000,00 динара што представља половину трошкова за приступ сведока ВВ, истицањем да би сви остали трошкови кривичног поступка требало да падну на терет окривљеног ББ јер је управо овај окривљени предложио саслушање сведока ГГ, ДД, ЂЂ и тражио трошкове вештачења нерегистрованог возила. Поред тога, бранилац окривљене АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости указао је да је наведена повреда из члана 264. став 3. ЗКП учињена и тиме што је окривљена обавезана да на име паушала плати износ од 20.000,00 динара што представља максимални износ судског паушала, већ је требала бити обавезана на плаћање мањег износа, с обзиром на трајање и сложеност кривичног поступка и личне и имовинске прилике окривљене.

Врховни касациони суд налази да се, иако се поднетим захтевом образлаже повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 264. став 3. ЗКП, која представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, изнетим наводима оспоравају чињенична утврђења суда у редовном кривичном поступку, односно висина досуђеног новчаног износа за сваког од окривљених понаособ, чиме се указује на одредбу члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење

захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је поднети захтев оцењен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник**  
**Јелена Петковић-Милојковић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић

**Председник већа-судија**  
**Зоран Таталовић,с.р.**